

Celor mai curajoși dintre noi, puțini la număr, nu le e frică de moarte. Dar de durere, da. Iar durerea însoțește adeseori moartea. Pentru a preveni sau ușura durerea fizică și psihică pe care o vom trăi în ultimele luni din viață, mulți oameni se pot astăzi baza pe medicina paliativă. Mai puțin românii. Rezultatele unui raport publicat în urmă cu câteva zile de The Economist (vezi aici) sunt șocante pentru România. Într-un clasament al accesibilității îngrijirilor paliative, România este pe locul 64 din 80 de țări analizate, cu un scor cumulat de 28,3 din 100 de puncte posibile. Stăm cel mai rău din toată Europa (incluzând aici Rusia și Turcia); doar Ucraina are un scor mai mic, dar vecinii noștri sunt și singura țară cu venituri scăzute din regiune și aflată în plin război.

Guvernele din Uganda, Ghana, Zimbabwe, Vietnam sau Tanzania oferă îngrijiri paliative mai performante decât guvernul de la București, deși aceste state sunt mai sărace decât este România. Ultimele luni de viață pentru un bolnav sunt mult...mult mai blânde dacă se află în Polonia, Ungaria, Argentina sau Mexic decât în România, toate aceste țări fiind în prima jumătate a unui clasament condus de Marea Britanie, Australia și Noua Zeelandă.

La noi e dezastru.

Cel mai prost stăm la indicatorul care evaluează eforturile și eficiența politicilor guvernamentale în domeniul medicinei paliative: activitatea guvernului de la București este pe locul 76 din 80, fiind surclasată de guvernele unor țări ca Etiopia sau Nigeria. Rezultatul catastrofal al ministerului român al Sănătății nu este cauzat în special de lipsa de resurse financiare, de altfel adesea invocată de autorități ca un soi de alibi universal. Țări care cheltuie mai puțin cu sănătatea (ca procent din PIB) sunt mult mai eficiente decât guvernul României în acest domeniu: Indonezia, Egiptul sau Kenya.

E vorba așadar, în primul rând, de incompetență. Și de acel soi de nepăsare de care sunt capabili doar ticăloșii. "Lipsa eforturilor guvernului României de a finanța și de a institui norme de bază în acest domeniu a încetinit orice progres", scrie negru pe alb în raportul Economist Intelligence Unit.

Singurul capitol unde România are o situație decentă este cel al calității serviciilor de paliatie deja existente. Dar nici asta nu se datorează Guvernului român, ci se petrece în ciuda lui. Hospice Casa Speranței, cel mai mare centru de îngrijiri paliative din România, a fost fondat de un englez, Graham Perolls, care a început totul cu ajutorul unei donații consistente venite de la prințesa Diana.

Tratamentul durerii și suportul psihologic este gratuit în România pentru pacienți și familiile lor, dar asigurat în multe cazuri din donații din afara țării, finanțări europene sau bani veniți de la corporații mari active în România. Majoritatea centrelor de paliatie din România (în jur de 70) sunt finanțate din fonduri europene, de Biserică, de Soros Open Society Institute sau de organizații internaționale de genul USAID. “În ciuda asistenței internaționale, guvernul nu s-a implicat activ în medicina paliativă”, constată The Economist.

Guvernului român nu-i pasă, nici măcar atunci când primește mură în gură.

Încă din 2008, Ministerul Sănătății a semnat un document prin care promitea că se va ocupa de medicina paliativă. În 2012, specialiștii români din domeniu au pus la dispoziția Guvernului proiectul unui program național de medicină paliativă. Un astfel de program este unul dintre ingredientele existente în toate țările care reușesc să ofere medicină paliativă decentă cetățenilor lor. Succesivi miniștri ai Sănătății, liberali sau social-democrați, au emis în ultimii opt ani fel de fel de declarații sfărăitoare de sprijin și încurajare a domeniului. Rezultatul acestor promisiuni?

În prezent, doar 8% din nevoia românilor de servicii paliative este acoperită. Există un proiect, deocamdată doar pe hârtie, dar nici acela nu este finanțat din fonduri guvernamentale, ci printr-un program al Băncii Mondiale. De ce sunt autoritățile atât de puțin interesate de medicina paliativă? Pentru că acest domeniu nu se numără printre cele mai grase vaci de muls din sănătate: nu e nevoie de tehnologie complexă de ultimă oră și nici de licitații de sute de milioane.

Pentru a beneficia de dreptul lor legal, “pacienții români trebuie să îndeplinească criterii foarte stricte și să treacă printr-un proces birocratic complicat, ceea ce descurajează majoritatea aplicanților. Diferite Ministere concurează pe diferite segmente ale îngrijirii paliative și de aceea apar încurcături inutile”, constată The Economist Intelligence Unit. Oameni bolnavi, aflați în

pragul sfârșitului, trebuie să lupte cu inerția birocraturii și indiferența politicianilor pentru dreptul la moarte decentă.

Am folosit în acest text mai multe citate din raportul Economist Intelligence Unit pentru a-mi tempera revolta împotriva așa-zisei "elite" politice de la București. Căci i-aș obliga un an să se trateze într-un spital orășenesc din Moldova, nu într-o clinică de lux din Turcia; să-i doară fiecare promisiune găunoasă, fiecare fibră din ființa lor ticăloasă.

Se spune că în fața morții suntem egali cu toții. Nu și în România, țara europeană în care se moare mai urât decât în Uganda. Iar principalul vinovat este Guvernul; cei pe care chiar noi i-am ales. Chiar și în fața morții, își bat joc de noi.

autor:

[Vlad Mixich www.hotnews.ro](http://www.hotnews.ro)